

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Meditationes Et Recollectiones Animæ, Per decendialia
Exercitia Deo suo Vacaturæ**

Finetti, Bernardo

Augustæ Vindellicorum, 1690

Dies Quintus. De Subdiaconatu.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60556](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60556)

DIES QUINTUS.

De Ordinibus majoribus.

Sacramentum Ordinis meritò scalam dixerò, ejusque septem distinctos gradus, per quos semper ad sublimiora devenitur, eâ tamen obligatione, ut, quò altior fuerit gradus, eò major requiratur perfectio & scientia, cùm igitur ad quintum usque pervenerimus, qui est Subdiaconatus, incumbit nobis majorem in Ecclesiastico excitare fervorem ad spiritualia; nec dubitandum, quin semper Deus efficacius suâ gratiâ aspiraret, quò altiorem gradum fecerimus, modò nos ipsi nullum ponamus obicem, quo minùs gratiarum fluenta effundere possit. *Demus*, inquit S. Leo de suo Pontificatu, *dabit virtutem, qui contulit gratiam*, innuere volens, se totum robur, & virtutem gubernandi gregem suum ponere in eo, cujus gratiâ ad minus pastorale evectus est. Ita & tu, mi Ecclesiastice, confide in Deo tuo, & fac, quod in te fuerit.

* * *

De Subdiaconatu.

PUNCTUM PRIMUM.

Officium Subdiaconi est, esse subordinatum Diacono in Ordine ad sacrificium Missæ, præbere illi calicem, & patenam, ampullam cum aquâ, ministrare aquam ad lavandas manus, & corporalia, quorum tamen omnium principalius est cantare seu legere Epistolam in Missâ.

Confidera I. dignitatem & honorem, quo Deus te prævenit, dum ita sanctissimo Sacramento appropinquas, ut proprijs manibus sacra vasa tangas; unde deducito, quâ reverentiâ & timore tremendo huic Mysterio appropinquandum. Imaginare tibi magnificum illum Dei thronum, cui Seraphini tam tremebundi assistebant, ut duabus alis velarent faciem, duabus verò volarent, ingentem suum timorem & reverentiam ostensuri. *Volatu verò, dum in quiete permanere non possunt, magnum terrorem significant; quemadmodum devotè observat S. Joannes Chrysostomus. Quæ nunc comparatio tecum inter, mi Subdiacone, & Seraphinos? hi toti erant amore succensi, & tu glacie frigidior es, & tamen per illum thronum nil aliud portentabatur, quàm sacrum altare, ubi Christus Jesus in sacrâ hostiâ immolatur & continetur.*

Con-

Considera nunc II. Quam oporteat esse Subdiaconum in conscientia purum, & à Mundo abstractum, charitateque ignitum. Certum est, quòd, si Moyfi non concedebatur, ut rubo (in quo erat Deus) appropinquaret, nisi depositis prius calceamentis; multò minùs concedendum Subdiacono, nisi calceos, id est, omnes mundanos affectus, deposuerit, ara enim non est aliud, quàm rogius ignitus, ab unigenito Dei filio ita inflammatus.

Considera III. Epistolam non ore duntaxat, sed & corde, eoque fervore decantandam esse, ut prius ipse discat viam spiritus & hauriat documenta, in eà lectione contenta, postmodum verò invigilet & allaboret, ut populo quoque imprimatur. Nec credas, Sacrum Codicem aut libros spirituales tibi profuturos, si ab eis non desumatur spiritus devotio, & exactus benè vivendi modus, ad quod necessariò requiritur, ut non superficialitè, sed consideratè, non lingua tantùm & oculis, sed corde & animo legantur, omnesque characteres probè menti inferantur.

AFFECTUS.

Quàm magna misericordia tua Domine, imò quàm incomprehensibilia iudicia

ndicia tua! Vidisti utique miseriam & fragilitatem meam, & tamen elegisti me. Vere misericordia tua magna fuit super me, tantamque fiduciam in me accendit, ut promus me prosternam, & deprecer te, quatenus in me effundas fluentia misericordiae tuae, & dignum efficias, qui sacro altari assistat. Ah mi Deus! *Adjutor meus esto, ne derelinquas me, neque despicias me Deus salutaris meus.* In te enim tota spes & fiducia mea, tu robur & auxilium meum, ut adeò in tuâ bonitate totum quæram, quod debilitati meae deesse cognosco. Bonò animo esto, Anima mea, promptus est enim, liberalis est, & misericors Deus in omnes, qui invocant illum, ne desinas clamare ad eum, ipse enim salvabit te, & osque spiritus & affectus, eam devotionem & reverentiam in te excitabit, quibus muneri tuo satisfacere, eique placere valeas.

Fructus & proposita.

Serìò menti imprimes, mi Ecclesiastice, quantâ cordis puritate tibi ad hoc Sacramentum sit accedendum, unde firmiter propone, nunquam hoc ministerium subire, nisi emundatâ priùs conscientia. Studeris quoque, omnia documenta, quæ in Epistolâ continentur, probè observare, eaque non secùs colere, quàm si de coelo de-

lapsa fuissent, quia verè os Domini per Epistolam loquitur, modumq; præscribit, viam salutis securiùs incedendi.

Observabis porrò, inter alia, quæ Subdiacono incumbunt, esse, lavare & mundare sacra corporalia, hoc nomine insignita, quod super ea reponatur & consecretur corpus Christi: Nec inanis est hæc lotio, aut mysterio carens, cum per eam præter cordis munditiam aliud quoddam pulcherrimum documentum à S. Thomâ intelligatur: *Tria*, inquit Sanctus hic Doctor, *requiruntur, ut corporale candidum efficiatur, & omnia tria modum nos edocent, nosmetipsos interiùs dealbandi. Primò lavantur, deinde premuntur, tertio siccantur.* Ita & tui mi Subdiacone, ut mundè accedas, debes priùs lavari & mundari aquâ lachrymarum, postea torqueri per pœnitentiam, tertio mediante Solis calore (intellige divini amoris æstu) siccati & abstrahi ab amore terrenorum & carnalibus desiderijs. Plurimum insuper proderit, frequenter recordari verborum, quæ ab Episcopo in traditione calicis proferuntur: *Videte, cujus ministerium vobis traditur, ideo vos admoneo, ut ita vos exhibeatis, ut Deo placere possitis.* Ac si diceret: *Mementote filij charissimi, ministerium vestrum non esse hominis, sed Dei, unde, qui Deo destinati estis, ita vivere debetis, ut Deo placea-*

placeatis ; ponderate igitur obligationem vestram, & excutite, quidquid à Deo vos separat, & ad creaturas vos avocât.

PUNCTUM SECUNDUM.

CONSIDERA & aliam functionem, quæ est, ut in Processionibus crucem præferat, per hoc sibi ipsi & omnibus alijs fidelibus tacitè inculcans, quàm debeant esse dediti mortificationi, eamque in suo corde jugiter portare.

CONSIDERA II. Si S. Augustinus omnes Christicolas obligat, & apertè docet, quòd homo per totam vitam debeat pendere in cruce, quantò id magis faciendum Subdiacono, tanquam Antesignanò & Duci cruciferæ hujus militiæ?

CONSIDERA III. Duobus modis portari crucem, uno, dum affligitur corpus, altero, dum affligitur animus, quod idem est ac dicere, dum mortificantur internæ passiones. Audi S. Gregorium: *duobus modis crux tollitur, cum aut per abstinentiam affligitur corpus, aut per passionem animi affligitur animus. 2. in Evangel.* Ad quarum utramque ita obligatur Subdiaconus, ut semper debeat esse ad eam ferendam dispositus, nec aliud palàm testari vult. Subdiaconus dùm cum cruce præcedit, quàm quod hoc facto omnes alliciat ad for-

titer sustinendum, quidquid ardui Deus immiserit.

Confidera IV. Quòd non deponat crucem, nisi finitâ Processione, unde facile dignoscet totâ vitâ crucem sibi ferendam, cum tota nostra vita nihil sit, nisi processio, quâ ad Patriam tendimus. Recordetur Redemptoris sui, cum quo crevit crux ab adolescentiâ suâ, quam etiam adeò dilexit, ut usque ad mortem in eâ pendere voluerit.

AFFECTUS.

O Quàm teipsam decipis, Anima mea! dum Christi Discipulis annumerari cupis & tamen pati refugis. *Non est Discipulus Christi, qui non bajulat crucem suam.* Non horreo, O mi Jesu! nec pati refugio, voluntas est promptissima, nec cupit nisi assimilari tibi. Sed O carnem infirmam! O decipulam animæ meæ! En, O dilectemi! O robur meum! En, quàm contrarietur legi mentis meæ! Excæcat me, & ne videam te Magistrum meum, totâ die loquitur mihi vanitatem & mendacium, cogit & urget me, ut, quod generosè arripui, delibiosè deponam. O carnem rebellem, tepidam, fraudulentam! An vanas Mundi delicias, an carnis blandimenta præponam Crucifixo meo? Tu, tu, mi Jesu, totum me ample-

plexus es in cruce, & ego non amplectar te? Absit hoc à me. Egredere voluntas mea, induere vestimentis lætitiæ, sume tibi arma & scutum, & nimium quantum dolentem ac contristantem carnem debilita, enerva, supprime. Fixum ratumque sit, O mi JESU, nunquam ampliùs de cruce me descensurum, quousque tecum ascendero ad Patrem æternum. Quantum priùs tribulationes & afflictiones horruì, tantum nunc amplectar. Quæ, obsecro, tua spes, O Anima mea, sine patientiâ? ubi corona tua? ubi fructus passionis Dominicæ, si eos è ligno crucis decerpere refugis? si crux est clavis Paradisi, quomodo sine eâ aperies? O crux ave spes unica, adauge gratiam. Da robur ô Crucifixe JESU, fer auxilium, confirma me & roborame, ut lubens, volens submittam me quibuscunque miserijs & angustijs.

Fructus & proposita.

FRuctus erit si proposita fuerint efficacia, hoc est, si studueris opere implere, quod mente cogitas & proponis; habebis enim quod agas, dum caro se opposuerit & recalcitraverit, cui crux & adversa minimè sapiunt, vinctes autem & subjugabis, si memineris, non sufficere crucem duntaxat auream manibus præferre, sed necessarium omninò esse,

esse, ut ea aureo pectori, id est, amore inflammato cordi inculpatur, quod fiet, si adversa Dei amore patienter sustinueris; nec obviscaris crucis argentæ, quæ est, si afflictiones conscientia purâ & candidâ pertuleris, id verò non solum aut bis in anno, sed semper & omni horâ, faciendum, ne in desuetudinem venias, ut taceam præceptum Christi esse, *quòtidie adversa toleranda*, quod idem inculcavit S. Bernardus: *non cessemus*, in-

Ser. 1. in eâ sine fine, sicut Christus perseveravit; neminem audiamus de cruce descensum suadentem, persistamus in cruce, moriamur in cruce.

2. Cor. 4.

Qui tibi persuadet ut crucem relinquant, hostis tuus est, docens te viam ad interitum, non ad Paradisum. Stabilias igitur cor tuum & cogitationes tuas in cruce, & sequere consilium S. Pauli, quo vult, ut *mortificationem Jesu semper in corpore nostro circumferamus.*

PUNCTUM TERTIUM.

CONSIDERA, Subdiaconum obligatum esse ad servandam perpetuam castitatem, unde ei dicitur: *Castitatem Deo adjuvante servare oportebit.* Et hoc multis de causis. I. ut ostendatur, quanta puritas requiratur in Ministro sacri altaris.

II. ut

II. ut edoceatur, invigilandum imposterum spiritui non carni, Religioni non vanitati.
III. propter reverentiam sacrorum paramentorum, quæ non solum puritate internâ, sed & externâ, id est, corporali tractanda sunt.

Considera II. ad stabiliendam hanc virtutem Castitatis obligari omnes voto solemni, nec id immeritò, cum enim Subdiaconi officium tam sit propinquum sacro Ministerio, isque totus debeat esse deditus servitio divino, omninò necessarium erat, hanc obligationem inducere, ne absque continentia & castitate totum spirituale ædificium corrueret, cum mulieres maximè retardent profectum spirituales & accuratam muneris sui observantiam: *Qui sine uxore est, inquit S. Paulus, sollicitus est quæ Domini sunt, quomodo placeat Deo. Qui autem cum uxore est, sollicitus est, quæ sunt Mundi, quomodo placeat uxori, & divisus est. Et mulier innupta & virgo cogitat, quæ Domini sunt, ut sit sancta corpore & spiritu.* Qui inhæret oblectamentis carnis & sensuum, difficulter spiritui se dedit; crede mi Subdiacone, nimium quantum sibi contrariari spiritum & carnem.

1. Cor. 7.
v. 32.

Considera III. potissimam causam, quod Deus castitatem à suis Ministris exigat, esse intensissimum amorem, quo erga puritatem
Ff 4 æstuat,

infi-
adver-
ec obli-
afflictio-
rtuleris,
sed sem-
desuetu-
Christi
od idem
us, in-
verantes
vit; ne-
suaden-
in cruce.
elinquas,
eritum,
itur cor
& seque-
mortifica-
circum-
ratum ef-
castita-
atem Deo
c multis
anta pu-
i altaris.
II. ut

æstuat, unde etiam summopere cautum volebat, ne ullus unquam, vel de S.S. Apostolis, vel de S.S. Martyribus, de crimine impuritatis accusaretur, tametsi Tyranni fuissent eis infensissimi, plurimæque aliæ falsæ accusationes contra eos allatæ fuissent, quemadmodum observat S. Joannes Chrysostomus: *Nullus unquam Apostolis aut fornicationis, aut implicitie crimen objecit, sed tantummodo Seducitores appellati sunt.* Ex quo deduces, quantum Christo placeat puritas, & quantum displiceat sola, etiam falsa, accusatio.

AFFECTUS.

SCio, O Domine mi! quod sis summus amator puritatis, nec velis Ministros, nisi corpore & animâ puros; quis autem dabit mihi, quod petis? An terra? Ah utinam non omnis caro corrupisset viam suam! frustra inter homines quæro, quod proprium est Angelorum. Ad cælos igitur me sustollo, teque, O mi JESU! & omnes cælestes spiritus fatigo, ut, quod jubes, concedere dignamini. *Continentiam jubes? Da, quod jubes, & dabis libenter sequi.* Mitte Spiritum Sanctum, ut purificet cor meum, & flammæ casti amoris in eo accendat. *Veni O lumen cordium!* Veni O Sancte Spiritus, tuique amoris igne consume omne alium noxium

noxium & incaustum ignem. Venite O Angelici spiritus, venite regni illius Candidati, in quo delitiosissimè fragrant lilia castitatis, & impetrate mihi puritatem corporis & animæ. Veni O Virgo Virginum præclara; Veni O Regina Virginum & speculum puritatis; Veni O prodigiosa Mater & simul castissima Virgo; roga pro me filium tuum, ut robor mihi concedat resistendi omni carnali tentationi, quatenus suscepto muneri tam innocens & impollutus præesse possim, ut appaream magis Angelus, quàm homo.

De Ordinibus majoribus.

Si virtutis hujus necessitatem cognoveris, facies firmum propositum, eidem pro virili inhiandi, cum magnum honorem afferat, & sit pulcherrimum ornamentum, quod ab Ecclesiastico desiderari possit. *Quid decorius Castitate?* inquit S. Bernardus, *quæ mundum de immundo conceptum semine, de hoste domesticum, Angelum denique de homine facit.* Memento, te sine puritate nunquam Deo placiturum, cum impuritas sit fætor graveolens, & nimium quantum divinis naribus exosus. Quotiescunque Anima polluta aram accerserit, Deus faciem avertet, & non acceptabit oblationes ejus. Minister immundus nun-

- quam Deo est acceptus, imò nec quidem agnoscetur ab eo. Probationem hujus capè à factò illo Evangelico, quo Christus mundum Dæmonem ejecit. *Exi Spiritus im-*
Marci. munde ab homine. Ubi etiam nomen illius ignorare præferebat, innuens, tam sibi im-
5. v. 8. munditiam esse detestabilem, ut vel nomen
v. 9. scire refugiat: *Et interrogabat eum, quod tibi nomen est?* Stude igitur, & medullitùs con-
 nitere, ut illud dictum Apostoli probè ob-
1. Theff. serves: *Sciat unusquisque vestrum vas sum-
 4.* *possidere in honorem & Sanctificationem.*

DIES SEXTUS.

De Ordine Diaconatus.

PUNCTUM PRIMUM.

CONSIDERA Ordinis hujus dignitatem, quæ tanta est, ut non conferatur, nisi factâ priùs diligenti inquisitione de vitâ, moribus & virtutibus Ordinandi. Requiritur insuper approbatio populi, & orationes Ecclesiæ; quibus omnibus peractis, Episcopus imponit manum super caput ejus, & dicit: *Accipe Spiritum Sanctum, ad robur, ad resistendum Diabolo & tentationibus ejus.* Unde dignosces, quanta vitæ integritas sit necessaria, cùm non tantùm oporteat eum esse